

[Taanquist]

Vi stemmer for ændringsforslag nr. 3, fordi der er opstået et problem, som skal løses, og som kan løses på denne måde.

Vi har ikke hæftet os ved spørgsmålet om lovligheden, ud over at vi har fået socialministeren til at garantere os, at det juridisk er i orden at behandle ændringsforslaget på denne måde. Socialministeren kan ikke vende situationen om og sige, at det, at han har et flertal i folketinget, bl. a. bestående af socialdemokratiet, gør det legalt eller juridisk i orden. Vi stemmer stadig væk for under den forudsætning, at socialministeren har undersøgt, om det juridisk er i orden, og at han har fået det svar, at det juridisk er i orden at behandle ændringsforslag nr. 3 i forbindelse med dette lovforslag.

Formanden:

Uden at gå ind i diskussionen skal jeg give den oplysning, at hvis der stilles ændringsforslag, der ikke opfylder identitetskravet, skal de afvises af folketingets formand.

Tinning (VS):

Det sidste er jeg naturligvis klar over. Ingen ville på noget tidspunkt kræve, at folketingets formand skulle leve bare nogenlunde op til at være en slags orakel, at vide alting og kunne gennemskue alting. Det ville være klart urimeligt.

Jeg synes, debatten er interessant. Socialministeren har gentagne gange sagt, at socialministeren selvfølgelig ikke vil insistere på at få dette ændringsforslag igennem, men at det må være helt op til folketingets flertal at tage stilling til, om det er lovligt. Nu kommer en repræsentant for det største oppositionsparti, hr. Taanquist fra socialdemokratiet, og siger: ja men det er, fordi socialministeren garanterer. Ja men socialministeren garanterer ikke noget som helst andet, end at hvis der er et flertal her i folketinget, der siger, at vi godt vil undersøge, om det, vi er ved at lave, er lovligt, vil han selvfølgelig gøre det. På det punkt er socialministeren rimelig og anstændig og, havde jeg nær sagt, høflig og beleven. Der er derfor ikke nogen grund til at sige andet, end at vi, fordi vi er kommet lidt i tvivl, gerne vil undersøge, om det er lovligt eller ej. Det kræver simpelt hen bare, at hr. Taanquist fra socialdemokratiet og fru Aase Olesen finder ud af at sige til.

Det tager tit sin tid, ikke mindst at få de radikale til at sige til, men dette er dog så enkelt, at det drejer sig om, at der er nogle jurister, som har sagt – det er rigtigt, at der kun er mit ord for det, og det er måske ikke meget bevendt i disse sammenhænge, men alligevel – at det her er mere end tvivlsomt. Det er jo ikke noget nyt, at vurderingerne kan være forskellige i lovafdelingen og hos nogle andre jurister. Det eneste, jeg beder om, er, at vi får lov til at høre, hvad disse jurister mener, læse deres begrundelse og kigge på det. Der kan ligge noget prestige i det, bevares, men socialministeren har jo for længst smidt over halvdelen af denne sag på gulvet, så der er ikke megen prestige tilbage i dag. Lad os derfor gøre det ordentligt, når vi alligevel skal lave det meste af det om. Jeg forstår det ikke, hvis det radikale venstre og socialdemokratiet ikke vil være med. Det går over min fatteevne.

Agerschou (SF):

Det, der går over min fatteevne, er den begrundelse, socialdemokratiet bruger for ikke at følge hr. Tinnings forslag. Hr. Taanquist siger, at han stoler på socialministeren, når socialministeren siger, at det juridisk er i orden. Jeg vil gerne minde om, hvad socialministeren sagde under debatten i folketinget den 10. november 1982 om VS' og SFs beslutningsforslag om at ophæve cirkulærskrivelse af 2. juli 1982 om kontanthjælp til unge. Her hævdede VS og SF, at der ikke var hjemmel i bistandsloven til at udsende det pågældende cirkulære, og hvad sagde socialministeren til det? Jeg citerer fra folketingets forhandlinger 1982-83, sp. 1645:

»Det ligger ganske klart, at socialministeren, i dette tilfælde min forgænger, er i sin fulde ret til at udsende disse vejledende retningslinjer for at skabe klarhed. Det kan ikke være på kant med noget som helst, og indholdet af disse retningslinjer er i allerhøjeste grad i overensstemmelse med bistandslovens intentioner. Der er ikke noget som helst tvivlsomt i dette, og der skal ikke opnås nogen som helst resultater af bestræbelserne på at kaste et odiøst skær over den cirkulærskrivelse, der her er udsendt, for det er der overhovedet intet grundlag for.«

Kan socialdemokratiet stole på, at en socialminister, der kan udtale sig på den måde,